

[Arne Larsen.]

udelukket, at man overhovedet kan strejfe den tanke, at boligsikringsordningen skal forringes. Tværtimod må den efter mit partis opfattelse forbedres.

Men vi er da helt på det rene med, at vi helst så alle disse sociale ordninger falde bort, såfremt prisen på boligen blev så overkommelig og rimelig, at alle mennesker havde råd til at betale boligomkostningen. Men det har de ikke, og så længe sådanne forhold ikke eksisterer, må man altså desværre fastholde disse ordninger. Jeg vil indrømme, at boligsikring i sig selv betyder et højere lejeniveau, fordi private byggherrer skærer sig en god profit på opførelse af nye lejligheder og siger til de nye lejere: tag det ikke så tungt med prisen, for I får boligsikring; det er jo staten, der betaler — selv om den inflation, vi har, for mange mennesker betyder, at boligsikringen tages fra dem.

Obligationsrationeringen har været bragt ind i debatten, og man kan vel hurtigt blive enig om, at på lang sigt er det ikke nogen løsning af byggeriets finansiering. Men i den nuværende situation må det være et middel, der bør anvendes, så vi ikke alene kan få en rationering, men også en videre kontrol med, hvilket byggeri der skal have fortrinstillig. Man siger, at der er for lidt privat opsparing, der er for lidt privat kapital til at finansiere det stigende behov for boliger. Det er sikkert rigtigt. Og man kan selvfølgelig gøre noget for at fremme den private opsparing, men det vil jo efter de gængse metoder blot være at privilegere den del af befolkningen, der har råd til at spare op, på bekostning af den øvrige befolkning, som ikke har råd til det.

Det glæder mig imidlertid, at regeringen, efter hvad jeg nu kan forstå, er blevet klar over, at der er for lidt privat opsparing til at klare boligfinansieringen. Jeg kan forstå på statsministeren, at nu er tanken om en offentlig opsparing i fonds af en eller anden art en vej, som selv regeringen om føje tid er parat til at slå ind på. Det var jo netop det, socialistisk folkeparti 3 gange foreslog i det høje ting ved vort forslag om en statslig boligfond med aktivisering af ATP-fondens midler netop til boligbyggeri.

Nu taler man om fondsmidler fra en overbygning af folkepensionen. Det er interes-

sante tanker, og vi er ikke fremmede herfor. Nu er der altså tilsyneladende noget, der dæmrer hos regeringspartierne, og med glæde ser vi, at også socialdemokratiet nu klart går ind for disse tanker. Godt er det at konstatere, at SF's synspunkter trods alt tid efter anden slår igennem i det høje ting.

Helge Nielsen: Da jeg i går gik ned fra talerstolen og passerede statsministerens plads, lovede statsministeren mig et klart svar på mine spørgsmål. Jeg er kommet meget i tvivl, om jeg har fået noget svar eller i hvert fald noget klart svar. Der står i hvert fald en lang, lang række meget vigtige problemer tilbage i usikkerhed. Kurt Hansen-udvalget er ligesom blevet det magiske ord over for alle de problemer, man rejser i boligsektoren i denne tid. Det eneste, der stod helt klart, var, at statsministeren var kommet i tvivl om sine egne ord. Hvor statsministeren i TV-krydsilden sagde — jeg citerer igen —: Hvis vi skal, og det skal vi, have det store boligbyggeri, siger statsministeren i dag: Det er muligt, det ikke kan — altså, at målsætningen det store boligbyggeri ikke kan forenes med regeringens ønsker om en større selvfinansiering af boligbyggeriet, ikke kan forenes med regeringens ønsker om en forringelse af rentesikringen, ikke kan forenes med regeringens ønsker om en forringelse af boligsikringen.

Statsministeren taler om forbrugsvalg i forholdet til bolig. Man kan vel stille det spørgsmål: forbrugsvalg for hvem? Ja, de, der har råd til at lave et forbrugsvalg, hr. statsminister, men der er jo mange mennesker i dette land, som ikke har denne økonomiske baggrund.

Men jeg går ud fra, at boligministerens bemærkninger under boligstævnet på LO-skolen og hr. Henry Christensens bemærkninger i Dansk Politik om, at boligforliget stadig står ved magt, også står til troende. Såvel rentesikring som boligsikring er dele af dette boligforlig. Det er vor opfattelse, at boligsikringen allerede gennem prisudviklingen er blevet stærkt forringet. Vi har den opfattelse, den indstilling, at man må ordne denne sag således, at denne forringelse ophører, og jeg ønsker gerne her i dag, at statsministeren vil svare på, om han med sine udtalelser nu atter har skabt blæst og usikkerhed omkring boligforliget. Jeg tror, at det ikke